

"Hata hatet" – så utsägligt omedvetet

Telia driver en omfattande kampanj mot näthat. Det är lovvärt och det är viktigt att detta elände uppdagas och ifrågasätts, vilket Telia också gör. Men kampanjen är tyvärr menlös eftersom den siktar fel när devisen är "hata hatet". Problemet med näthat är nämligen inte hatets objekt utan hatet i sig självt.

I retoriken för krig i vår tid används i stort sett alltid att rättfärdiga krig genom att hata det onda. Båda sidor hatar det onda och det ondas representation är alltid den andra sidan. Båda sidornas hat är alltså rättfärdigat och därmed kriget också. Det är människor som bestämmer vad det onda är och vad som är okej att hata. Om dessa människor har rätt är alltså krig rätt och det är rätt att kriga ihjäl hela befolkningar. Typiskt för dessa människor är att de hatar. Det är alltså avslöjande att erkänna att man hatar. Hatets objekt – även om det är hatet själv – har ingen betydelse.

För rasister eller homofober med nedsatt retorisk förmåga kanske det är förenat med mod och rättframhet att visa sitt hat mot det de ser som manifestationer av ett sjukt samhälle. När de umgås inom sina kottier finns det ingen som säger emot och de saknar kognitiv förmåga att tillägna sig motargument. De betraktar sig själva som det godas kämpar i kampen mot det onda. Och det är väl också vad Telias kampanj går ut på, att kämpa mot det onda. Så vilken är skillnaden? Skillnaden skulle kunna vara att Telia tar ställning mot hatet. Men istället uppmanar de till hatet och uppmuntrar det. Så när Telia hatar är de inte bättre än sina hatobjekt.

Självklart har Telia goda avsikter. Möjligen finns det en medvetenhet om problemet, och kanske tror Telia att det är så uppenbart att varje människa ser förbi problemet och betraktar formuleringen som en retorisk lustighet. Det är dock en mindre trolig förklaring. Snarare har Telia handlat i utsäglig omedvetenhet och bara sett en möjlighet att erövra "PK-poäng" genom att ställa sig på det godas sida. Att hata det onda och att rättfärdiga detta hat är ingenting nytt, utan har i alla tider använts för att beskriva sin egen godhet. Och inte har väl världen någonsin blivit bättre av det.

Överhuvudtaget är det svårt att identifiera ondskan och det onda. Det är betydligt lättare att urskilja hatet. Det är till och med problematiskt att hävda ondska som något mer än en förklaringsmetafor, men hatet är påtagligt och verkligt – och framför allt destruktivt eftersom "hat mot hat föder mera hat" (Emerich Roth). Så, snälla Telia, sluta att hata.